

«Η Γερόντισσα Μακρίνα του Μακρυνού, μια Οικουμενική Μητέρα!»

/ [Ιερές Μονές](#)

Ἐπιτάφιος ὁμιλία τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς καί Πατριαρχικῆς Μονῆς ἁγίας Παρασκευῆς Μαζίου Μεγάρων,

Ἀρχιμ. κ. Χρυσοστόμου Κουλουριώτη, ἐκπροσώπου τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, ἐκφωνηθεῖσα κατά τήν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τῆς μακαριστῆς Μητρός, Καθηγουμένης καί Κτιτορίσσης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Μακρυνοῦ Μεγάρων, τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου 2021.

Σεπτῇ ὑψηλῇ ἐπιταγῇ τοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότη ἡμῶντε, καί πάντων τῶν Ὁρθοδόξων Ῥωμηῶν, τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κυρίου μοι ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, παρίσταμαι, ὡς ἐκ Προσώπου Αὐτοῦ, εἰς τήν ἐξόδιον ἐκκλησιαστικήν ταύτην μετάβασιν ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς τήν ζωήν, διὰ τόν αἰώνιον Σαββατισμόν, τῆς αἰδιίμου, ἀειμνήστου, ἀξιεράστου, ἀξιαγάστου, ἀξιοθέου καί

ἀξιοσεβάστου Μητρός καί Καθηγουμένης, ἀλλά καί Κτιτορίσσης τῆς Ἱερᾶς ταύτης ἑξακούστου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου, τοῦ Μακρυνοῦ, Γυναικείας Μονῆς, Γεροντίσσης Μακρίνης.

Καταθέτω, ὅθεν, εἰς τὴν φωτόμορφον, ἀγλαοπρεπῇ καί πενθηφόρον ταύτην ὁμήγυριν τὴν Μαρτυρίαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί τοῦ Πατριάρχου τοῦ Γένους μας, προσωπικῶς, περὶ τῆς Γεροντίσσης Μακρίνης.

Ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης Βαρθολομαῖος,

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα, Μητροπολίτα Μεγάρων καί Σαλαμῖνος κ. Κωνσταντῖνε,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

ἅγιοι Καθηγούμενοι καί Καθηγουμέναι,

Πατέρες, ἀδελφοί καί ἀδελφαί,

μέ τό ἀέτιον βλέμμα, τὴν σπουδὴν καί τὴν προθυμίαν, τόν εὐρύτατον νοῦν, τὴν πλατύεδρον καρδίαν, ἡ ὁποία χωρᾷ τοὺς πάντας οἰκουμενικῶς καί δέν λησμονεῖ οὐδένα, εἰς τὴν Ἀμερικὴν εὐρισκόμενος, ἔμαθεν τὴν ἀναχώρησιν τῆς Γεροντίσσης διὰ τοὺς οὐρανούς καί δέν ἐλησμόνησεν, Αὐτός, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, τὴν Οἰκουμενικὴν Μητέρα!!!! Τὴν ἐδῶ εἰς τὴν ἄκρην καί ἔρημον τῶν Μεγάρων εὐρισκομένην καί ἀσκητεύουσαν, διό καί μοί ἀνέθεσεν –τιμητικῶς – νά καταθέσω ταύτην τὴν Μαρτυρίαν τῆς Ἐκκλησίας!

Τὴν Μαρτυρίαν, ἡ ὁποία εἶναι βεβαίως, καί προσωπικὴ ἐμπειρία τοῦ ὁμιλοῦντος, εἶναι ἀπόσταγμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πρακτικῆς τῆς μακαρίας Γεροντίσσης, ἀλλὰ καί τίμημα ἐλάχιστον ἐκπληρώσεως χρέους, ἐκ μέρους ἡμῶν, υἱοπρεποῦς καί ἀνεξοφλήτου, ἀλλὰ καί εὐγνωμοσύνης εἰλικρινοῦς ὁμολογία.

Καί πρῶτον μὲν, συλλυπούμεθα ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου τὴν ἀπορφανισθεῖσαν Ἀδελφότητα, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Παναγιώτατος ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην Αὐτοῦ συμπάθειαν, ἔπειτα δέ, μακαρίζομεν τὴν αἰοδίμον Γερόντισσα Μακρίναν!...

Ἡ Γερόντισσα Μακρίνα:

– τρυγῶν φιλέρημος,

περιστερὰ ἀμόλυντος,

θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως,

Νύμφη Χριστοῦ,

ἐραστής τοῦ θεοῦ κάλλους,

ἀηδῶν ἡδύμολπος,

ὄρνις φιλόστοργος,

λίθος ἀτίμητος,

μαργαρίτης λευκόστιλπνος,

ὥσπερ πέλεκαν τετρωμμένη τὴν πλευράν Αὐτῆς, ὑπῆρξεν ἡ ὄντως φιλότεκνος
Μήτηρ.

Μητέρα Οἰκουμενική! Εἰς τὴν καρδίαν Της ἐχώρεσεν ὅλος ὁ κόσμος· ὅχι
θεωρητικῶς, ἀλλ' ἐγκόπως καὶ ἀληθῶς ἕκαστος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος τὴν
ἐπλησίαζεν, εἰσῆρχετο καὶ εὐρίσκετο εἰς τὴν καρδίαν τῆς ὑπαρξιακῶς.

Διό, καὶ τό Μοναστήριον τοῦτο, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν
Δαμασκηνοῦ, κατέστησεν οἰκουμενικὴν κολυμβήθραν ἁγιάσματος!

Ἐχώρεσεν καὶ χωρᾷ ἡ Μονὴ τοῦ Μακρυνοῦ πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως...
αὕτη εἶναι ἡ παρακαταθήκη τῶν Κτιτόρων εἰς τοὺς ἐπιγενομένους... Διότι, τό
Μοναστήριον τοῦτο, τοῦ Μακρυνοῦ, τό περιάλητον καὶ περιάκουστον εἰς τὴν
Οἰκουμένην, ἐνῶ εἶναι Μητροπολιτικόν Μοναστήριον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ
ἁγίου Μεγάρων, ὅμως οἰκουμενικόν τό κατέστησεν ἡ καρδιά τῆς Γερωντίσης
Μακρίνης!!!

Τίς ποθῶν τόν βίον τῆς ἀσκήσεως, δέν εὔρε τόπον, παρηγορίαν, φιλοξενίαν ἢ
προορισμόν ἐνθάδε;

Τίς μετανοίας ὀρεγόμενος οὐκ ἔτυχε συμπαθείας καὶ ἀντιλήψεως ἐνταῦθα;

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων τῷ λιμένι τούτῳ, δέν διεσώθη καὶ διεπέρασεν;

Τίς ἀθυμῶν, κακοδιάθετος ἢ κακοφρονῶν, ἐκ τῆς προσηνείας τῆς Γερωντίσης δέν
ἀνεκλίθη, ἀνέψυξεν καὶ ἀνέζησεν;

Τίς δεόμενος καὶ πτωχεύων δέν εὔρεν ἀνταπόκρισιν;

Πόσα Μοναστήρια, ὡς ἀναδενδρᾶδες ἐκ τοῦ Μακρυνοῦ, ἐκ τοῦ Γέροντος
Δαμασκηνοῦ καὶ ἐκ τῆς γενναιοφρονου, ἐλπιδοφόρου καὶ αἰδιοδόξου Μακρίνης
ἀνέτειλαν;

Νά ἀπαριθμήσωμεν; τὴν Βηθλεέμ, τὴν Ὁρμύλιαν, τὴν Γοργοεπήκοον, τὴν τοῦ

Καλαμίου Μονήν, τήν τῶν Κλειστῶν, τήν Φανερωμένην;

Ἦ μήπως γίνεται νά μήν συναριθμήσωμεν τήν ἡμετέραν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς; Οἱ λίθοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἡμῶν κεκράξονται, ἐάν ἡμεῖς σιωπήσωμεν!

Τά χωράφια, τά πρῶτα κτίρια, οἱ εὐεργεσίες, ὁ ἐμπλουτισμός εἰς τά ὑλικά καί τά χρειώδη, ἀλλά κυρίως ἡ πνευματική μητρότης τῆς Γερωντίσσης πρὸς ἡμᾶς, ἡ φιλοστοργία Της, ἡ φιλοτεκνία Της, ἡ ἔγνοιά Της, ἡ προσευχή Της, ἡ πνευματική καθοδηγία, τήν ὁποίαν παρέσχε ἡμῖν, ὡς Κυρία νοός τε καί παθῶν, ἡ σοφία Της, ἡ διάκρισις Της, ἡ κατανόησις Της, τά σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν Της, ἡ συγχωρητικότητα Της, ἡ ἀπλότης Της, τό ἡγεμονικόν Της, τό εὐάρεστον, τό εὐπροσήγορόν, τό χαρίεν καί εὐχάριστον τοῦ χαρακτῆρος της... ὅλα πλούσια καί πηγαῖα!

Ἦργάσθη σκληρῶς ἐκ νεότητος καί ὠκονόμησεν τά πράγματα οὕτως, ὥστε εἶχεν τήν χαράν εἰς τά Γεράματά της νά σκορπίζῃ καί νά δίδῃ τοῖς πένησι καί ἡ δικαιοσύνη Της οὕτω νά μένῃ εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ποῖος δέν εὐηργετήθη; Ἡ Ἱερά Μητρόπολις;... Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Μονή ὑπερβαλλόντως; Ὁ Ναός τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου; Ὁ Ναός τῶν ἁγίων Τεσσάρων Μαρτύρων; Ὁ Ναός τῆς Παναγίας; Ὁ Ναός τοῦ ἁγίου Ραφαήλ; Ὁ Ναός τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου; καί πόσοι ἄλλοι...

Ταῦτα πάντα ἦτο τά ἀποκυήματα:

- τῆς ἀρραγοῦς πίστεώς Της!

- τῆς φιλοστόργου ἀγάπης Της!

- τῆς ἐδραΐας ἐλπίδος της εἰς τήν αἰωνιότητα!

Σέ, Νυμφίε μου, ποθῶ καί Σέ ζητοῦσα ἀσκοῦμαι καί μαρτυρῶ καθ' ἡμέραν, ἔλεγεν, καί ἡγωνίζετο μέ τό ὀστράκινον καί βεβλαμμένον σκεῦος τοῦ ἁγίου σώματός Της! Καί ὅσον τό ὀστράκινον σκεῦος ὑπέφερεν, τόσον Ἐκείνη ἀνενεοῦτο καί ἐπλάτυνεν τήν καρδίαν Της καί ἐχωροῦσεν πάντας, συγχωροῦσε πάντας καί ἐλησμονοῦσε πᾶν κακόν καί ἀνάγωγόν!

Διά τοῦτο, καί Τήν ἡξίωσεν ὁ Κύριος σαράντα χρόνια καθημερινῶς νά κοινωνῇ, ἀλλά καί νά ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου μέ τήν Κοινωνίαν εἰς τό στόμα Της τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Θεανθρώπου!!!

Ἡ Γερόντισσά μας, ἡ Γερόντισσα τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ Γερόντισσα Μακρίνα ὑπερῆξεν καί εἶναι κατ' ἐξοχήν ἡ Μητέρα! Εἰς τό πρόσωπόν Της ὅλοι ἐζήσαμεν τήν Μητρότητα καί ὁ καθείς καί ἡ καθεμία ἀπήλαυσε μαζί Της, ὅτι

έζητοῦσεν... κατά βάσιν τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Γερόντισσα τό 1960, μέ τίς πρῶτες ἀξιοθαύμαστες ἀδελφές, ἤναψε τόν λύχνον τοῦ Προδρόμου, ἐδῶ τοῦ Μακρυνοῦ, μέ τό Ἅγιον Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ... τό ἤναψε μέ τό κερί, τό ὁποῖον ὁ Ὅσιος Γέροντάς μας Δαμασκηνός ἔφερε ἀναμμένον ἀπό τήν λαμπάδα τῆς πίστεως καί τοῦ Μοναχισμοῦ, ἐκ τοῦ ὁμοτρόπου Του, ἀγίου Νεκταρίου ἀπό τήν Αἴγιναν!...

Καί ἡ λαμπάδα καί τό κερί καί ὁ λύχνος ἔγιναν ἐν συνεχείᾳ φωτοβόλα πυρία διά τήν ἀνάπτυξιν τοῦ Μοναχισμοῦ κατά τόν 20ον αἰῶνα εἰς πᾶσαν τήν Ὁρθοδοξίαν!

Διά τοῦτο, παρακαλῶ, καταγράψατε τοῦτο, Πατέρες, ἀδελφοί καί ἀδελφαί, ὅτι ἡ Γερόντισσα Μακρίνα εἶναι ἡ τελευταία αὐτῆς τῆς Γενεάς τῶν ζητούντων τόν Κύριον! Εἶναι ἡ τελευταία ἀσκήτρια τῶν ἐσχάτων τούτων χρόνων! Καλογριά ἀπό τίς παλαιές! Ἀφοῦ εἰς τό πρόσωπόν Της εἶδαμεν τί ἐστίν Μοναχός!

Τόν Παντευεργέτην ἐλάτρευσεν, τήν Εὐεργέτιδα Θεοτόκον ἠκολούθησεν, τῆς εὐεργεσίας τόν πλοῦτον, τήν ἁγίαν Παρασκευούλα, (ὡς τήν ἀποκαλοῦσε) ἐπροίκησεν καί τό σκήνωμά Της ἐφρόντισεν, διό καί ἡ Ἰδία κατέστη εὐεργέτις καί εὐεργεσία μας καί βεβαίως τῶν θυγατέρων Της καί πάντων!

Καί ἰδού σήμερον, Γερόντισσα, αἱ θυγατέρες τοῦ Βασιλέως, αἱ Μοναχαί Σου, ἐν τῇ τιμῇ Σου, παρίστανται ἐν τῇ τιμῇ ἐξόδῳ Σου...

Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καί Μοναχοί, Μιγάδες καί Λαϊκοί, ἅπαντες, παιδιά, θυγατέρες καί υἱοί Σου, σύν τῷ Πατριάρχῃ μας, Γερόντισσα, Ὅστις Σέ ἐκτιμοῦσεν καί ἐκτιμᾷ ἀφάνταστα,

Σέ κατασπαζόμεθα, Σε ἀποχαιρετῶμεν, Σέ λιτανεύωμεν καί φθεγγόμεθα:

Χαῖρε γῇ εὐκαρπε •

Χαῖρε βάτε εὐσπλαγχνε •

Χαῖρε δοχεῖον μακροθυμίας •

Χαῖρε ποτήριον μεγαψυχίας •

Χαῖρε στήριγμα τῶν Μοναζόντων •

Χαῖρε καύχημα τῶν ἐν Μεγάροις •

Χαῖρε Μακρυνοῦ ἀλείπτρια μοναζόντων•

Χαῖρε εὐσπλαγχνία τῶν Σοί προστρεχόντων •

Χαῖρε μήτερ φιλόστοργε!

Πορεύου ἐν εἰρήνῃ καί μή ἐγκαταλείψῃς τά τέκνιά Σου,

ὦ Μῆτερ Ὁσία!